EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 93 | Actualitzat el 23/01/2020 a les 11:02

Misses transformadores

Â
Enmig dels habituals plantejaments, reflexions i interrogants per part de la ciutadania, però també de les administracions públiques, de com cal abordar una celebració intangible i insòlita com ho és Manresa 2022, el sotasignant és dels que cada dia està més convençut que el més pregon i essencial ja s'ha activat. Roman en potència, i potser sense saber-ho, al fons de les consciències de cadascú de nosaltres. Si bé és veritat que, majoritàriament, n'hi ha que encara segueixen concebent aquesta commemoració, com ho és la conversió entre el març de 1522 i el febrer de 1523, d'una important figura religiosa com la de Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), a partir de les habituals tècniques de mercadotècnia i creació de productes comercials, no és menys cert que a poc a poc es va despertant una consciència col·lectiva en la qual una part de la ciutadania ve a dir: «Vejam; més enllà de si som o no creients, què significa un procés de transformació interna? És l'espiritualitat un assumpte reduït només a la religió?».

I és que la commemoració, agradi o no agradi a alguns, ha posat en l'imaginari o, almenys, s'ha convertit en tema de conversa ja no només sobre el significat d'aquesta experiència viscuda per Sant Ignasi a Manresa, el 1522, sinó també del que és en veritat un «procés de transformació interior». Aquest procés ja no només és un comú denominador en les grans personalitats espirituals de totes les cultures i èpoques, sinó, com bé ens ha ensenyat la psicologia profunda d'un Carl Gustav Jung (1875-1961), és inherent a qualsevol vida humana. Per al psicoanalista suís no hi ha dubte: qualsevol vida humana és una recerca del Jo superior, inserit aquest en una dimensió més profunda. Diferents experiències d'àmbits com ara l'Art, la Literatura, la Música, la Mística o la Ciència han incidit en la necessitat d'experiències que, per dir-ho d'alguna manera, incideixin en l'afinitat i complementarietat entre els diferents ordres de l'Ésser: entre allò gran i allò petit, entre l'home i la naturalesa, entre allò òptic i allò acústic, entre l'espai i el temps, entre el destí i el pensament, entre el cos viu i la memòria, entre la matèria i l'esperit, entre els déus i els homes, entre el ritme interior de la vida i l'exterior de les esferes celestes, entre la gnosi i l'astronomia.... Són experiències, per tant, que permeten assolir una vivència de la unitat del cosmos.

A propòsit d'experiències d'aquesta classe. Una de les més meravelloses que s'han pogut viure, a Manresa en les darreres setmanes, va ser la que va tenir lloc en la celebració eucarística del diumenge 29 de desembre a l'església del santuari de la Cova de Manresa, en la festivitat de la Sagrada Família. En el transcurs d'aquella missa, celebrada per David Guindulain, SJ, vam comptar amb la presència de l'esplèndid Cor Leràn ia, que dirigeix el navarclí Jordi Noguera i que va interpretar la meravellosa i difícil "Missa a doble cor" del compositor suís Frank Martin (1890-1974). Desconec si mai aquesta missa s'havia interpretat en viu en el transcurs d'una celebració litúrgica, ja que l'estrena es va fer l'any 1963 en una sala de concerts, però no és menys cert que de la mà de la música de Martin, amb independència de la creença o no creença en el ritual de la missa, es va poder accedir a una nova dimensió de temps i espai que és la que explica l'interès històric dels més grans compositors de la música occidental per abordar aquest gènere de la missa. Com bé ens han ensenyat mestres sufís com Dhúl-Nun, "l'Egipci", l'audició és una influència divina que incita el cor a veure a Déu i on els que escolten espiritualment arriben a Déu. Aquell darrer diumenge del 2019, a la Cova, va passar.

Foto: Carles Claret.